

Som en dröm. Lena Hilmersson har alltid drömt om att få ge ut en bok. Nu kan hon titulera sig författare.

Foto: Peter Jägerström

Från dagböcker till roman

LINKÖPING

När dagen börjar gå mot sitt slut, ungefär vid niotiden på kvällen, sätter sig Lena Hilmersson i soffan framför tv:n och skriver dagbok.

Under 40 års tid har hon fyllt 139 böcker. Skrivandet är alltså inget nytt för Lena, men när jag träffar henne är det en alldeles speciell dag, nämligen dagen efter det att hon hållit releaseparty för sin första roman.

– Jag är rätt envis, så när jag bestämde mig för att skriva en bok lovade jag mig själv att jag skulle hålla den i min hand en dag.

Och det gör hon nu. En roman med titeln "Om inte Rasmus fått röda hund".

Vi sätter oss i köket. På bordet står snittar med ost och vindruvor från gårdagens party. Vid det vita bordet finns plats för två.

Dötrarna Åsa och Anette har inte bött hemma på fem, sex år.

Vi ska prata om hur det kommer sig att Lena gett sig på det fyra år långa projektet att skriva en roman. Det är en relationsroman som handlar om helt vanliga människor. De råkar ut för en del överraskningar och det hela börjar med att en liten gosse, Rasmus, smittar ned en av huvudpersonerna. Så mycket mer än så berör vi inte innehållet. Den som vill veta vad som händer, får läsa själv.

Lena är 56 år gammal och har alltid

när en dröm om att skriva en bok. Men det finns två förutsättningar för att den drömmen ska förverkligas. Tid och en idé.

Tid har det varit dåligt om. Lena jobbar heltid och fram till dess att dötrarna flög ur boet var dagarna fulla. Maken Roger har dock aldrig inneburit något hinder. Hans intressen är att spela trombon, bridge och golf. Inget av det intresserar Lena det minsta. Roger läser inte skönlitteratur, Lena läser något varje dag. Han har gröna fingrar, medan Lena inte har så väldigt stort hum om odling. Han gillar landet och hon är stadsbo med förkärlek för stora städer som London. Lena beskriver sig som huskatt, är oftast helst hemma. Roger är utåtriktad och väldigt social.

– Han kan konversera med en sten, säger Lena med speciell värme i rösten.

– Vi kompletterar varandra, säger hon och skrattar.

– Och respekterar varandra, lägger hon till.

Roger har alltså i linje med detta stötat sin hustrus litterära strävan. Nästa år har de varit tillsammans i 30 år.

Först nu när boken är tryckt, läser Roger. Han har inte kommit till slu-

”Jag bestämde mig för att skriva boken och lovade mig själv att jag skulle hålla den i min hand en dag.”

Lena Hilmersson

tet än, men enligt Lena verkar han gilla den.

När dötrarna på allvar började stå på egna ben, anmälde sig Lena till skrivarkurser. En av dem anordnades av Lövstadbruk kulturförening. Till kursen skulle alla deltagare ha skrivit en liten text kring ordet tystnaden. Lena skrev en halv sida om tystnaden morgonen efter ett gräl.

– Efter lektionen där vi läst upp våra texter började de andra kursdeltagarna att fråga om de två personerna i min berättelse. De frågade vilka de var, varför de kommit i gräl och hur det sedan gått. Det hade jag ingen aning om, men då föddes tanken på att börja nysta upp deras historia.

I boken finns grälscenen med i boken till slutet av romanen.

Så var idén på plats.

Att skriva en roman är som att lägga ett pussel, eller binda en väv till ett vatten-tätt mönster. Många scener har lästs, vridits och vänts på i en skrivarcirkel som träffas varannan vecka.

– Det har varit till stor hjälp.

Skriva om och skriva om, det är vad det handlar om.

Så småningom hade en berättelse vuxit fram som Lena tyckte var värd att skicka till förlag.

Ett efter ett tackade nej.

– Oftast på ett väldigt korthugget vis och utan någon som helst feedback, konstaterar Lena.

Till sist anlät hon en egen redaktör som läste och kom tillbaka till henne med en 12 sidig kommentar.

– Då gjorde jag en andra bearbetning och resultatet skickade jag till förlaget Ord och visor i Skellefteå. De sa först nej.

Men förlaget, som bygger på att författaren betalar en del av utgivningskostnaden, hade två lektörer som föreslog ytterligare finputsning.

När den var gjord sa de ja.

Äntligen kunde Lena Hilmersson titulera sig författare. Men en oetablerad sådan, till skillnad från exempelvis Jan Guillou eller Liza Marklund, får hon sköta sin marknadsföring själv. Releaseparty blev ett familjeföretag.

– Det blev väldigt lyckat. Tur att jag har en så mångkunnig familj säger Lena.

Tina Gerdien

013-28 03 66

tina.gerdien@corren.se

Om Lena Hilmersson

Aktuell som nybliven romanförfattare

Ålder: 56

Född och upp vuxen: i Jönköping

Bott i: London och Uddevalla

Ville till: Stockholm

Fastnade halvvägs: i Linköping

Familj: Maken Roger, dötrarna Anette och Åsa med respektive sambo

Bor: Villa i Barhäll

Jobb: Avdelningsekonom på FOI